

Küçük Bir Dokunuşun Hikâyesi

Sabah erkenden kalkmıştık, biraz heyecanlı biraz da ürkektim. İlkokula başlayacaktım, yatağıma oturdum; sandalyenin üzerinde duran yakası beyaz, siyah okul önlüğüme, sonra yanında duran küçük çantama baktım. Nasıl bir yerdi? Arkadaşlarım olacaktı peki ya öğretmenim merak ediyordum.

Artık zamanı gelmişti. Kahvaltımızı yapıp annem ve babam ile okulun yolunu tuttuk. Okula gittiğimizde hemen hemen tüm öğrenciler okula gelmiş, okulun bahçesinde sıraya girmişlerdi. Sınıfımın bulunduğu sırayı bulduk ve ilk o zaman gördüm öğretmenimizi. Saçları kısa, orta boylu, güler yüzlü bir kadındı. Merhaba, dedi bana ve elimi tutarak sıradaki yerime yerleştirdi. Tören başlamak üzereydi ve öğretmenimiz sıranın başına geçerek arkasını döndü ve hepimize gülümsedi. O anda birazcık da olsa rahatlamıştım. Gülümsemesi içimi ferahlatmıştı. Törden sonra hepimiz öğretmenlerimiz eşliğinde sınıflarımıza doğru gittik. Sınıfa girdiğimizde öğretmenimiz hepimizi sıralara yerleştirdi. Önce kendini tanıttı adı Sevil’miş. Sonra da bizimle tek tek tanıştı, isimlerimizi sordu. Bizi rahatlatmaya çalışıyordu. O esnada bir kız çocuğu ağlamaya başladı ve Sevil Öğretmenim hemen onun yanına giderek ellerini tuttu, nazik bir ses tonu ile konuşarak sakinleştirdi. İlk dersimiz tanışma şeklinde geçti. Teneffüsler de öğretmenimiz eşliğinde sınıflardan çıktık, bize gitmemiz gereken yerleri, sınıfımızı nasıl bulacağımızı öğretti. Bunu yaparken de bir anne şefkati ile yapıyordu. Beslenme saatimizde hepimiz yanımızda getirdiğimiz yiyecekleri çıkardık, öğretmen bizi seyrediyordu, yapamayanların yanına gidip onlara yardım ediyor ve yemek saati bittikten sonra ne yapacağımız anlatıyordu. Kendimi evimde gibi hissetmişim. Gün boyunca derslerde oyunla karışık ufak ufak alıştırmalar yaptık. Okulun ilk günü bittiğinde annem de okuldan çıkmış beni almaya gelmişti. Annem de öğretmendi, yol boyunca ona günümü ve öğretmenimi anlattım. Akşam babam ve kardeşime de her şeyi başından sonuna kadar anlattım. Öğretmenimi o kadar çok anlatmışım ki kardeşim küçük olmasına rağmen benimle okula gelmek istedi. Aradan yıllar geçti ve ben artık 5.sınıftaydım. Okula gittiğimde öğretmenimi göremedim, bir başka öğretmen vardı sınıfımızda şaşırdım, herkes meraklı gözlerle yeni öğretmenimize bakıyordu. Herkese kendini tanıttıktan sonra öğretmenimizin bir süreliğine izne ayrıldığını onun yerine geldiğini söyledi. Yeni öğretmenimiz de iyi birine benziyordu ama ben eski öğretmenimi istedim; boğazım düğümlendi, gözlerim doldu. Çünkü o, benim ilk öğretmenimdi, benim üstümde çok emeği vardı; gelecekteki hayatımı küçük dokunuşlarla nasıl etkilediğini o zamanlar bilemezdim ve birden 3.sınıfta yaşadığım bir anım aklıma geldi: Biraz çekingen bir çocuktum, Sevil öğretmenim bunu fark etmiş olsa gerek ve bir gün yanıma geldi. Biliyorsun önümüzdeki hafta yerli malı haftası ve bu etkinlikte senin bir konuşma yapmanı istiyorum, dedi. Bir anda gözlerim büyüdü, heyecanlandım ama “Peki” dedim. Bir hafta boyunca heyecanlı bir şekilde evde yazıyı okudum. O gün geldi ve tüm sınıfların bir arada olduğu o günde topluluk önünde konuşma yapmak için hazır vaziyette bekledim. Bir an kalbim duracak gibi oldu. Sonra öğretmenimle göz göze geldik ve bana o güzel gülümsemesi ile kafasını “hazırsın” anlamında hafifçe öne eğdi. Yazıyı okumaya başladığımda hâlâ heyecan vardı ama bir süre sonra açıldım ve bittikten sonra kafamı kaldırdığımda herkes beni alkışlamaya başladı. Öğretmenimin de benimle gurur duyduğunu gözlerimde gördüm. Bu başarı

aslında benim değildi, onundu. Beni gördü, anladı ve küçük bir dokunuş ile Őimdiki hayatımı nasıl değiştirdiğini artık biliyorum.

Pelin Ovalı

Özel Őiřli Terakki Tepeören Anadolu Lisesi
Veli